

sørgende hurtigst muligt, og motiverer til hurtigere integration på arbejdsmarkedet.

Lad os skue tilbage og se, hvad der var den politiske dagsorden for godt et år siden, da regeringen fremlagde sit udspil om en ny udlændingepolitik. Problemet var, at nyankomne udlændinge modtog så høj en kontanthjælp, at de arbejdsindtægter, de alternativt ville kunne opnå, langtfra stod mål med dette forsørgelsesniveau.

Med de daværende kontanthjælpssatser fik to forsørgere, der begge var på kontanthjælp, en samlet kontanthjælp på godt 21.000 kr. månedlig før skat. Hvis kun en af ægtefællerne fik arbejde, skulle den pågældende have en lønindkomst på næsten 23.000 kr. pr. måned før skat, for at indkomsten modsvarede parrets kontanthjælp.

Omkring to tredjedele af de voksne lønmodtagere inden for DA-området havde en løn under dette niveau. Tog man samtidig højde for diverse andre ydelser, f.eks. særlig støtte til høje boligudgifter, boligsikring og nedsat forældrebetaling i daginstitution, skulle lønnen være endnu højere for at komme op på niveau med kontanthjælpen.

Det siger næsten sig selv, at integrationen mislykkedes under de betingelser. Det var og er vigtigt for regeringen, at satserne har et niveau, der betyder, at det altid kan betale sig at forlade et offentligt forsørgelsessystem og tage et almindeligt arbejde.

De nye satser har styrket tilskyndelsen til at tage arbejde betragteligt. De nye satser er på et niveau, hvor det for praktisk taget alle familietyper er en økonomisk fordel, blot den ene tager et arbejde på mindstelønsniveau.

For yderligere at fremme tilskyndelsen til at søge arbejde, herunder også deltidsarbejde, får personer på starthjælp og introduktionsydelse lov til at beholde en større del af deres arbejdsindtægter, før der sker fradrag i ydelsen. Hjælpen skal kun reduceres med den del af den pågældendes arbejdsindtægter, som ligger ud over 28,90 kr. i timen, hvor kontanthjælpsmodtagere kun må beholde 11,87 kr. pr. time.

Trods nedsættelsen af satserne vil familier med børn i mange tilfælde fortsat have forholdsvis store beløb til rådighed, når de faste udgifter er betalt. Det skyldes andre ydelser, f.eks. boligstøtte, børnetilskud og nedsat daginstitutionsbetaling.

Kristeligt Folkeparti var i sin tid en ivrig modstander af den lavere ydelse. Under sloganet »gå aldrig tilbage til en fuser« henviste ordføreren til evalueringen af SR-regeringens intro-

duktionsydelse, der angiveligt skulle vise, at den hindrede integrationen, fremmede klientgørelsen og medførte isolation. Men det passer ikke.

Indenrigsministeriet evaluerede integrationslovens virkning allerede 6 måneder efter, at loven trådte i kraft. De flygtninge og familiesammenførte, der indgik i analysen, var alle nyankomne, og de havde på undersøgelsestidspunktet i gennemsnit kun været i kommunerne i 3-4 måneder. Undersøgelsen viste, at 92 pct. af flygtningene på et tidspunkt efter kommunens overtagelse af ansvaret havde modtaget hjælp i særlige tilfælde. Resultaterne tydede på, at stort set alle flygtninge fik etableringshjælp. Flygtningene ville formodentlig have modtaget denne engangshjælp til etablering under alle omstændigheder, det vil sige uanset om introduktionsydelsen i 1999 var lavere end kontanthjælpen eller ej.

Regeringens udgangspunkt er, at de høje offentlige ydelser, som nyankomne udlændinge fik før indførelsen af den lavere introduktionsydelse, modvirkede integrationen. Den bedste integration sker på arbejdspladserne, hvor man f.eks. møder danskere. Høje offentlige ydelser kan modsat bevirke, at de pågældende ikke får nogen økonomisk gevinst ud af at påtage sig et arbejde og derfor bliver hjemme i det omfang, det kan lade sig gøre af hensyn til rådighed osv. Det kan betyde, at de ikke kommer ud blandt andre, og det modvirker i høj grad integrationen.

Kl. 15.40

Kristeligt Folkeparti har også haft den indvending, at nedsættelsen af ydelsen havde til hensigt at begrænse tilstrømningen af udlændinge, og det var de også imod. Den holdning kan jeg blot notere mig.

Endelig har Kristeligt Folkeparti fremført, at personer, som har været udenlands, f.eks. i arbejde for en humanitær organisation, også kommer på de lave ydelser. De er omfattet af de lave ydelser, fordi der ikke skal være nogen, der siger, at vi gør forskel på danskere og udlændinge i 7-års perioden. Regeringen skal indstille, at forslaget forkastes.

SF's beslutningsforslag går ud på, at Folketinget pålægger regeringen inden udgangen af indeværende folketingsår at fremsætte lovforslag, der indebærer, at den særlige starthjælp til udlændinge, som har opholdt sig her i landet under 7 år, afskaffes, således at disse personer får ret til fuld kontanthjælp efter samme retningslinjer, som gælder for øvrige borgere.